

[NABUDOWANIE *sb n*

A sg nabudowani(e).

Sł stp, Cn brak.

Wzniesienie, postawienie budynku [czego]: á ná nábudowanie [może błędnie zam. budowanie; tak Leop 1577] kościoła [in structuram templi] rozkazał [Daryjus] dác ná kázdy rok dwádzieściá thálenth/pokieyby go niedobudowáli Leop 3.Esdr 4/53 (Linde).

Cf **NABUDOWAĆ**